

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 56

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

16 lutego 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

2015/C 056/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 056/02	Sprawa C-304/13: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Timișoara – Rumunia) – Centrul Județean Timiș/Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș [Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System wsparcia bezpośredniego — Przesłanki przyznania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich — Przesłanka, która nie została przewidziana w przepisach Unii — Przesłanka związana z brakiem istnienia w chwili złożenia wniosku o pomoc wymagalnego długu wobec budżetu państwa lub też budżetu lokalnego — Dopuszczalność — Brak].	2
2015/C 056/03	Sprawa C-384/13: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Estación de Servicio Pozuelo 4 SL/GALP Energía España SAU. (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Umowa o wyłączną dostawę paliw silnikowych i innych paliw — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuł 12 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) i art. 5 lit. a) — Okres wyłączności — Porozumienie o niewielkim znaczeniu)	3

PL

2015/C 056/04	Sprawa C-202/14: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes – Francja) – Adiamix/Direction départementale des finances publiques de l'Orne (Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt v) — System zwolnienia podatkowego na rzecz przedsiębiorstw przejmujących przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji — Decyzja Komisji uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie pomocy indywidualnej przyznanej w ramach systemu pomocy — Ocena ważności decyzji Komisji — Pojęcia „pomocy istniejącej” i „pomocy nowej”).	3
2015/C 056/05	Sprawa C-508/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 13 listopada 2014 r. – Český telekomunikační úřad/T-Mobile Czech Republic a.s. oraz Vodafone Czech Republic a.s.	4
2015/C 056/06	Sprawa C-520/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 listopada 2014 r. – Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën	5
2015/C 056/07	Sprawa C-528/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 listopada 2014 r. – X, inna strona: Staatssecretaris van Financiën	5
2015/C 056/08	Sprawa C-542/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 27 listopada 2014 r. – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija”/Konkurences padome	6
2015/C 056/09	Sprawa C-547/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 1 grudnia 2014 r. – Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health.	6
2015/C 056/10	Sprawa C-549/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 2 grudnia 2014 r. – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation	8
2015/C 056/11	Sprawa C-550/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 28 listopada 2014 r. – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet	9
2015/C 056/12	Sprawa C-555/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia (Hiszpania) w dniu 3 grudnia 2014 r. – IOS Finance EFC S. A./Servicio Murciano de Salud	10
2015/C 056/13	Sprawa C-406/13: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 11 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Rumunia	10
2015/C 056/14	Sprawa C-645/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia nr 34 de Barcelona – Hiszpania) – Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicénteiz.	10
2015/C 056/15	Sprawa C-382/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH	11

Sąd

2015/C 056/16	Sprawa T-72/09: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Pilkington Group i in./Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek szkła samochodowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienia w przedmiocie podziału rynków i wymiany poufnych informacji handlowych — Grzywny — Prawo do obrony — Zastosowanie z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Wartość sprzedaży — Bierna lub mało znacząca rola — Odstraszający efekt grzywny — Uwzględnienie nałożonych wcześniej grzywien — Górna granica grzywny — Kurs wymiany przy obliczaniu górnej granicy grzywny)	12
2015/C 056/17	Sprawa T-400/10: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Hamas/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Uzasadnienie faktyczne decyzji o zamrożeniu funduszy — Odwołanie do aktów terrorystycznych — Konieczność istnienia decyzji właściwej władzy w rozumieniu wspólnego stanowiska 2001/931 — Obowiązek uzasadnienia — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)	13
2015/C 056/18	Sprawa T-201/11: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Si.mobil/Komisja (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Słoweński rynek usług telefonii komórkowej — Decyzja o odrzuceniu skargi do Komisji — Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego — Brak interesu Unii Europejskiej)	14
2015/C 056/19	Sprawa T-58/13: Wyrok Sądu z dnia 8 stycznia 2015 r. – Club Hotel Loutraki i in./Komisja (Pomoc państwa — Eksploatacja urządzeń do wideoloterii — Udzielenie przez Republikę Grecką licencji wyłącznej — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Poważne trudności — Prawa procesowe zainteresowanych stron — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Korzyść — Łączna ocena zgłoszonych środków)	15
2015/C 056/20	Sprawa T-344/14: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Lidl Stiftung/OHIM (Deluxe) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Deluxe — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	15
2015/C 056/21	Sprawa T-388/10: Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2014 r. – Productos Derivados del Acero/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Reprezentacja stron — Umożnienie postępowania) . . .	16
2015/C 056/22	Sprawa T-168/11: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2014 r. – AQ/Parlament (Skarga o odszkodowanie — Naprawienie szkody poniesionej przez skarżącego w następstwie decyzji Parlamentu o odrzuceniu jego petycji — Wniosek o wszczęcie dochodzenia w przedmiocie podnoszonych nieprawidłowości w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka — Oczywista niedopuszczalność)	16
2015/C 056/23	Sprawa T-164/12: Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Alstom/Komisja (Konkurencja — Powództwo o odszkodowanie wniesione przed sądem krajowym — Wniosek o współpracę — Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Decyzja Komisji o przekazaniu dokumentów sądowi krajowemu — Cofnięcie wniosku — Cofnięcie decyzji — Umożnienie postępowania)	17
2015/C 056/24	Sprawa T-165/13: Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Talanton/Komisja [Klauzula arbitrażowa — Umowy Pocemon i Perform zawarte w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) — Koszty podlegające subwencjonowaniu — Zwrot wypłaconych kwot — Sprawozdanie z audytu — Brak interesu prawnego — Interes polegający na stwierdzeniu — Niedopuszczalność]	18

2015/C 056/25	Sprawa T-697/13: Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2014 r. – Kinnarps/OHIM (MAKING LIFE BETTER AT WORK) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MAKING LIFE BETTER AT WORK — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście pozbawiona wszelkiej podstawy prawnej i w części oczywiście niedopuszczalna].	18
2015/C 056/26	Sprawa T-171/14: Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2014 r. – Léon Van Parys/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Unia celna — Pismo Komisji informujące o utrzymaniu zawieszenia terminu na podjęcie decyzji dotyczącej umorzenia należności celnych — Wniosek o wydanie orzeczenia deklaratywnego — Brak właściwości Sądu Brak interesu prawnego — Oczywiście niedopuszczalność).	19
2015/C 056/27	Sprawa T-199/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Vanbreda Risk & Benefits/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług ubezpieczenia mienia i osób — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów).	20
2015/C 056/28	Sprawa T-277/14: Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2014 r. – Mabrouk/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie funduszy — Skarga na bezczynność — Wniosek o udzielenie dostępu do dowodów przyjętych przez Radę przeciwko osobie fizycznej objętej tymi środkami — Dostęp udzielony przez Radę — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umorzenie postępowania).	20
2015/C 056/29	Sprawa T-313/14: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Christian Dior Couture/OHIM (przedstawienie powtarzającego się motywu z efektem żłobienia) (Wspólnotowy znak towarowy — Częściowa odmowa rejestracji — Częściowe cofnięcie zgłoszenia — Umorzenie postępowania).	21
2015/C 056/30	Sprawa T-342/14 P: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – CR/Parlament i Rada (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Zwrot nadpłaconych kwot — Zarzut niezgodności z prawem art. 85 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Pewność prawa — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Odwołanie oczywiście bezzasadne).	21
2015/C 056/31	Sprawa T-345/14: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2014 r. – Quanzhou Wouxun Electronics/OHIM – Locura Digital (WOUXUN) (Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Brak nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej — Oczywiście niedopuszczalność).	22
2015/C 056/32	Sprawa T-355/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 8 grudnia 2014 r. – STC/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Budowa i konserwacja instalacji trójgeneracyjnej — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak fumus boni iuris).	23
2015/C 056/33	Sprawa T-532/14: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Alsharghawi/Rada (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją w Libii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Niedopuszczalność).	23
2015/C 056/34	Sprawa T-652/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – AF Steelcase/OHIM (Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Postępowanie przetargowe — Dostawa i montaż mebli oraz akcesoriów — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak fumus boni iuris).	24

2015/C 056/35	Sprawa T-796/14: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja	24
2015/C 056/36	Sprawa T-800/14: Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja	25
2015/C 056/37	Sprawa T-816/14: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Tayto Group/OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED)	26
2015/C 056/38	Sprawa T-843/14: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne/Komisja.	27
2015/C 056/39	Sprawa T-847/14: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2014 r. – GHC/Komisja.	28
2015/C 056/40	Sprawa T-1/15: Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2015 r. – SNCM/Komisja	29
2015/C 056/41	Sprawa T-259/12: Postanowienie Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Alban Giacomo/Komisja	30
2015/C 056/42	Sprawa T-547/12: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe/EMA	30
2015/C 056/43	Sprawa T-442/13: Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2014 r. – Makhlouf/Rada	31
2015/C 056/44	Sprawa T-48/14: Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2014 r. – Pfizer/Komisja i EMA	31
2015/C 056/45	Sprawa T-689/14 P: Postanowienie Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – ENISA/Psarras.	31

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

(2015/C 056/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 46 z 9.2.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 34 z 2.2.2015

Dz.U. C 26 z 26.1.2015

Dz.U. C 16 z 19.1.2015

Dz.U. C 7 z 12.1.2015

Dz.U. C 462 z 22.12.2014

Dz.U. C 448 z 15.12.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Timișoara – Rumunia) – Centrul Județean Timiș/Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Sprawa C-304/13) ⁽¹⁾

[Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System wsparcia bezpośredniego — Przesłanki przyznania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich — Przesłanka, która nie została przewidziana w przepisach Unii — Przesłanka związana z brakiem istnienia w chwili złożenia wniosku o pomoc wymagalnego długu wobec budżetu państwa lub też budżetu lokalnego — Dopuszczalność — Brak]

(2015/C 056/02)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Timișoara

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Centrul Județean Timi

Strona pozwana: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Przy udziale: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – București

Sentencja

Artykuł 143c rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, po zmianach wprowadzonych aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, oraz art. 132 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, należy interpretować w ten sposób, że sprzeczny jest z nimi przepis krajowy, który wyłącza z krajowej pomocy uzupełniającej producentów, którzy w chwili złożenia wniosku o pomoc mają wymagalny dług wobec budżetu państwa lub też budżetu lokalnego, jeśli Komisja Europejska nie wyraziła uprzedniej zgody na ustanowienie takiego wymogu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.02.2014.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Estación de Servicio Pozuelo 4 SL/GALP Energía España SAU.

(Sprawa C-384/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Umowa o wyłączną dostawę paliw silnikowych i innych paliw — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuł 12 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) i art. 5 lit. a) — Okres wyłączności — Porozumienie o niewielkim znaczeniu)

(2015/C 056/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Estación de Servicio Pozuelo 4 SL

Strona pozwana: GALP Energía España SAU

Sentencja

- 1) Umowa taka jak będąca przedmiotem postępowania głównego, przewidująca ustanowienie prawa powierzchni na rzecz dostawcy produktów naftowych w tym celu, by wybudował stację paliw i wydzierżawił ją właścicielowi gruntu oraz zawierająca długoterminowe zobowiązanie do dokonywania zakupu na zasadzie wyłączności, co do zasady nie skutkuje znaczącym ograniczeniem konkurencji i nie jest objęta zakazem przewidzianym w art. 81 ust. 1 WE, jeżeli, z jednej strony, udział tego dostawcy w rynku nie przekracza 3 %, podczas gdy łączny udział w rynku pozostałych trzech dostawców sięga około 70 % oraz, z drugiej strony, czas trwania rzeczony umowy nie jest w sposób oczywisty nadmiernie długi w odniesieniu do przeciętnego czasu trwania umów zawieranych na danym rynku, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że umowa obowiązująca na dzień 31 maja 2000 r., zawierająca klauzulę zakazu konkurencji i spełniająca przesłanki zwolnienia przewidziane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., lecz niespełniająca przesłanek przewidzianych w rozporządzeniu nr 2790/1999 – jest wyłączona spod zakazu ustanowionego w art. 81 ust. 1 WE do dnia 31 grudnia 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes – Francja) – Adiamix/Direction départementale des finances publiques de l'Orne

(Sprawa C-202/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt v) — System zwolnienia podatkowego na rzecz przedsiębiorstw przejmujących przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji — Decyzja Komisji uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie pomocy indywidualnej przyznanej w ramach systemu pomocy — Ocena ważności decyzji Komisji — Pojęcia „pomocy istniejącej” i „pomocy nowej”)

(2015/C 056/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Nantes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adiamix

Strona pozwana: Direction départementale des finances publiques de l'Orne

Sentencja

Analiza przedstawionego pytania nie ujawniła niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność decyzji Komisji 2004/343/WE z dnia 16 grudnia 2003 dotyczącej systemu pomocy wprowadzonego przez Francję w odniesieniu do przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 13 listopada 2014 r. – Český telekomunikační úřad/T-Mobile Czech Republic a.s. oraz Vodafone Czech Republic a.s.

(Sprawa C-508/14)

(2015/C 056/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Český telekomunikační úřad.

Strona pozwana: T-Mobile Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s.

Uczestnicy postępowania: O2 Czech Republic a.s. [do dnia 20 czerwca 2014 r. pod nazwą Telefónica Czech Republic a.s.], UPC Česká republika, s.r.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 i 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (zwanej dalej „dyrektywą”) należy interpretować w ten sposób, że zawarte w wymienionych artykułach pojęcie „kosztu netto” świadczenia usługi powszechnej uniemożliwia zaliczenie „uzasadnionego zysku” dostawcy usługi powszechnej do kwoty ustalonego kosztu netto tej usługi?
- 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czy wymienione przepisy dyrektywy (art. 12, art. 13) są bezpośrednio skuteczne?
- 3) Jeśli art. 12 i 13 dyrektywy są bezpośrednio skuteczne, czy można powołać się na ich bezpośrednią skuteczność względem spółki komercyjnej, w której państwo członkowskie posiada (kontroluje) 51 % udziałów – w niniejszej sprawie O2 Czech Republic a.s. (czy jest to „jednostka państwowa”)?
- 4) Jeśli odpowiedzi na pytania 1–3 są twierdzące, czy można stosować dyrektywę również w odniesieniu do stosunków prawnych powstałych przed przystąpieniem Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej (w okresie między 1 stycznia a 30 kwietnia 2004 r.)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002 L 108, s. 51.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 18 listopada 2014 r. – Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-520/14)

(2015/C 056/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące skargi kasacyjne: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w kontekście dowozu dzieci do szkół w oparciu o uregulowanie takie jak opisane w niniejszym postanowieniu gminę należy uznać za podatnika w rozumieniu tej dyrektywy?
- 2) Czy na potrzeby udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy uwzględnić uregulowanie jako całość, czy też oceny tej należy dokonać w odniesieniu do każdego świadczenia przewozu osobno?
- 3) W tym ostatnim przypadku: czy w związku z tym należy dokonywać rozróżnienia w zależności od tego, czy chodzi o przewóz uczniów odpowiednio na dystansie od 6 do 20 km i na dystansie powyżej 20 km?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 21 listopada 2014 r. – X, inna strona: Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-528/14)

(2015/C 056/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: X

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie nr 1186/2009 ⁽¹⁾ dopuszcza możliwość, by osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania równocześnie zarówno w państwie członkowskim, jak i w kraju trzecim, a jeżeli tak, to czy przewidziane w art. 3 zwolnienie z należności celnych stosuje się wtedy do mienia osobistego, które zostało przemieszczone do Unii Europejskiej w ramach opuszczenia miejsca zamieszkania w kraju trzecim?

- 2) Jeżeli rozporządzenie nr 1186/2009 wyklucza podwójne miejsce zamieszkania, a rozważenie wszystkich okoliczności nie wystarczy do określenia jednego miejsca zamieszkania, na podstawie jakiej reguły lub z pomocą jakich kryteriów należy wtedy określić do celów stosowania tego rozporządzenia, w jakim kraju zainteresowany posiada miejsce zamieszkania w przypadku takim jak niniejszy, w którym w kraju trzecim posiada on zarówno więzy osobiste, jak i zawodowe, a w państwie członkowskim więzy osobiste?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. U. L 324, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 27 listopada 2014 r. – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa”
i SIA „Pārtikas kompānija”/Konkurences padome**

(Sprawa C-542/14)

(2015/C 056/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija”

Strona pozwana: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że, aby stwierdzić, iż przedsiębiorstwo uczestniczyło w porozumieniu ograniczającym konkurencję, należy wykazać osobiste zachowanie kierującego przedsiębiorstwem lub świadomość, lub zgodę odnośnie do zachowania osoby świadczącej usługi zewnętrzne wobec przedsiębiorstwa i jednocześnie działającej na rachunek innych uczestników ewentualnego zakazanego porozumienia?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice,
Queen’s Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo)
w dniu 1 grudnia 2014 r. – Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American
Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health**

(Sprawa C-547/14)

(2015/C 056/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Health

Pozostali uczestnicy postępowania: Imperial Tobacco Limited, British American Tobacco UK Limited, JT International SA, Gallaher Limited, Tann UK Limited and Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG and Benkert UK Limited, Joh. Willh. Von Eicken GmbH

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanemu dalej „Trybunałem” lub „TSUE”) przedłożono na podstawie art. 267 TFUE następujące pytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni dyrektywy 2014/40/UE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą” lub „nową dyrektywą tytoniową”):

Podstawa prawna

1. Czy dyrektywa jest nieważna, w całości lub w części, ponieważ art. 114 TFUE nie stanowi odpowiedniej podstawy prawnej? W szczególności:
 - a) w odniesieniu do art. 24 ust. 2 dyrektywy:
 - (i) zgodnie z właściwą wykładnią, w jakim zakresie zezwala on państwom członkowskim na przyjęcie bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących kwestii związanych ze „standaryzacją” opakowań wyrobów tytoniowych; oraz,
 - (ii) w świetle tej wykładni, czy art. 24 ust. 2 jest nieważny, ponieważ art. 114 TFUE nie stanowi odpowiedniej podstawy prawnej?
 - b) Czy art. 24 ust. 3 nowej dyrektywy tytoniowej, który umożliwia państwom członkowskim zakazanie wprowadzania do obrotu określonej kategorii wyrobów tytoniowych w określonych okolicznościach, jest nieważny, ponieważ art. 114 TFUE nie przewiduje odpowiedniej podstawy prawnej?
 - c) Czy następujące przepisy są nieważne, ponieważ art. 114 TFUE nie przewiduje odpowiedniej podstawy prawnej:
 - (i) przepisy tytułu II rozdział II nowej dyrektywy tytoniowej, odnoszące się do opakowania i etykietowania;
 - (ii) art. 7 nowej dyrektywy tytoniowej, w zakresie, w jakim zakazuje on papierosów mentolowych i wyrobów tytoniowych o charakterystycznym aromacie;
 - (iii) art. 18 nowej dyrektywy tytoniowej, który umożliwia państwom członkowskim zakazanie transgranicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych na odległość; oraz
 - (iv) art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 5 nowej dyrektywy tytoniowej, które przekazują Komisji uprawnienia dotyczące poziomów wydzielanych substancji?

Proporcjonalność i prawa podstawowe

2. W odniesieniu do art. 13 nowej dyrektywy tytoniowej:
 - a) zgodnie z właściwą wykładnią, czy zakazuje on umieszczania prawdziwych i niewprowadzających w błąd oświadczeń dotyczących wyrobów tytoniowych na opakowaniach wyrobów tytoniowych; oraz
 - b) jeżeli tak, czy jest on nieważny, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności lub art. 11 karty praw podstawowych?
3. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają zasadę proporcjonalności:
 - a) art. 7 ust. 1 i 7, w zakresie, w jakim zakazuje on wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych, w których zastosowano mentol, jako aromat charakterystyczny, oraz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych zawierających środki aromatyzujące w jakichkolwiek ich komponentach;
 - b) art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1 lit. g) i art. 14, w zakresie, w jakim nakładają one rozmaite wymogi dotyczące standaryzacji opakowań; oraz
 - c) art. 10 ust. 1 lit. a) i c), w zakresie, w jakim wymaga on, aby ostrzeżenia zdrowotne zajmowały 65 % zewnętrznego obszaru zarówno przedniej, jak i tylnej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego?

Przekazanie uprawnień/wykonanie

4. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają art. 290 TFUE:
- a) art. 3 ust. 2 i 4 dotyczący maksymalnych poziomów wydzielanych substancji;
 - b) art. 4 ust. 5 dotyczący metod pomiaru wydzielanych substancji;
 - c) art. 7 ust. 5, 11 i 12 zawierający uregulowania dotyczące składników;
 - d) art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 1 lit. f), art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 6, art. 12 ust. 3 i art. 20 ust. 12 dotyczące ostrzeżeń zdrowotnych;
 - e) art. 20 ust. 11 dotyczący zakazu wprowadzania do obrotu papierosów elektronicznych lub pojemników zapasowych; lub
 - f) art. 15 ust. 12 dotyczący umów w sprawie przechowywania danych?
5. Czy art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 5 nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają zasadę pewności prawa lub w sposób niedopuszczalny przekazują uprawnienia organom zewnętrznym, które nie są zobowiązane do stosowania gwarancji proceduralnych wymaganych na mocy prawa Unii?
6. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają art. 291 TFUE:
- a) art. 6 ust. 1 dotyczący obowiązków sprawozdawczych;
 - b) art. 7 ust. 2–4 i 10 dotyczący aktów wykonawczych odnośnie do zakazu wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych w pewnych okolicznościach; lub
 - c) art. 9 ust. 6 i art. 10 ust. 4 dotyczące ostrzeżeń zdrowotnych?

Pomocniczość

7. Czy nowa dyrektywa tytoniowa, w szczególności jej art. 7, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1 lit. g), art. 13 i art. 14 są nieważne z uwagi na niezgodność z zasadą pomocniczości?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 2 grudnia 2014 r. – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Sprawa C-549/14)

(2015/C 056/10)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Finn Frogne A/S

Druga strona postępowania: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 2 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi w związku z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej: presstext Nachrichtenagentur (C-454/06, EU:C:2008:351) i Wall (C-91/08, EU:C:2010:182) należy dokonywać w ten sposób, że zawarcie ugody, która ogranicza zakres oraz zmienia charakter usług uzgodnionych przez strony w umowie w sprawie zamówienia publicznego, a także obejmuje porozumienie co do niestosowania środków ochrony prawnej przysługujących w razie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy w celu uniknięcia postępowania sądowego, stanowi umowę, która wymaga przeprowadzenia nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sytuacji, gdy wykonanie pierwotnej umowy było zagrożone?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 28 listopada 2014 r. – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-550/14)

(2015/C 056/11)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Envirotec Denmark ApS

Druga strona postępowania: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

Czy sztabki złożone z przypadkowego, surowego stopu różnych zezłomowanych, zawierających złoto przedmiotów metalowych są objęte wyrażeniem „złoto w postaci surowca lub półproduktu” w rozumieniu art. 198 ust. 2 dyrektywy VAT⁽¹⁾?

Można przyjąć za ustalone, że sztabki są złożone z przypadkowego, surowego stopu różnych zezłomowanych, zawierających złoto przedmiotów metalowych i mogą zawierać oprócz złota także materiały organiczne takie jak zęby, kauczuk, PCW oraz metale/materiały takie jak miedź, cyna, nikiel, amalgamat, pozostałości baterii zawierające rtęć i ołów oraz różne substancje toksyczne itd. Nie pojawia się zatem kwestia, że jest to wyrób zawierający złoto, który jest przetwarzany bezpośrednio w wyrób gotowy. Z drugiej strony sztabka jest wyrobem przetworzonym (stopem), który – jako etap pośredni – został wykonany w celu ekstrakcji zawartości złota. Sztabki mają wysoką zawartość złota, przeciętnie między 500 a 600 tysięcznych, a tym samym znaczenie powyżej 325 tysięcznych złota. Po ekstrakcji zawartość złota ma być użyta do produkcji wyrobów (złotych/zawierających złoto).

Przy odpowiedzi na pytanie można także przyjąć za ustalone, że sztabki nie mogą bezpośrednio stanowić części innych wyrobów, gdyż sztabki muszą uprzednio zostać poddane przetworzeniu, w czasie którego metale zostają rozdzielone, a niemetale, substancje niebezpieczne itd. zostają roztopione/wydzielone.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia (Hiszpania) w dniu 3 grudnia 2014 r. –IOS Finance EFC S.A./Servicio Murciano de Salud

(Sprawa C-555/14)

(2015/C 056/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IOS Finance EFC S.A.

Strona pozwana: Servicio Murciano de Salud

Pytania prejudycjalne

Mając na uwadze przepisy art. 4 ust. 1, art. 6 i 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽¹⁾ w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych:

- 1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się odsetek za opóźnienia w płatnościach?
- 2) Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się kosztów odzyskiwania należności?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na oba pytania, czy dłużnik, gdy jest nim instytucja zamawiająca, może powołać się na autonomię woli stron w celu uniknięcia obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienia w płatnościach i kosztów odzyskiwania należności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 48, s. 1.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 11 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Rumunia

(Sprawa C-406/13) ⁽¹⁾

(2015/C 056/13)

Język postępowania: rumuński

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia nr 34 de Barcelona – Hiszpania) – Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicéntez

(Sprawa C-645/13) ⁽¹⁾

(2015/C 056/14)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-382/14) ⁽¹⁾

(2015/C 056/15)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Pilkington Group i in./Komisja

(Sprawa T-72/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek szkła samochodowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienia w przedmiocie podziału rynków i wymiany poufnych informacji handlowych — Grzywny — Prawo do obrony — Zastosowanie z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Wartość sprzedaży — Bierna lub mało znacząca rola — Odstraszający efekt grzywny — Uwzględnienie nałożonych wcześniej grzywien — Górna granica grzywny — Kurs wymiany przy obliczaniu górnej granicy grzywny)

(2015/C 056/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pilkington Group Ltd (St Helens, Zjednoczone Królestwo), Pilkington Automotive Ltd (Lathom, Zjednoczone Królestwo), Pilkington Automotive Deutschland GmbH (Witten, Niemcy), Pilkington Holding GmbH (Gelsenkirchen, Niemcy) i Pilkington Italia SpA (San Salvo, Włochy) (przedstawiciele: J. Scott, S. Wisking, K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors, J. Turner, QC, A. Bates, barrister, C. Puech Baron i D. Katrana, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, A. Biolan i M. Kellerbauer, następnie A. Biolan, M. Kellerbauer i N. von Lingen, a w końcu A. Biolan, M. Kellerbauer i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 6815 wersja ostateczna z dnia 12 listopada 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/39.125 – szkło samochodowe), zmienionej decyzją Komisji C(2009) 863 wersja ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r. i decyzją Komisji C(2013) 1119 z dnia 28 lutego 2013 r., w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących, a także, posiłkowo, żądanie stwierdzenia nieważności art. 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakłada on grzywnę na skarżące, lub w dalszej kolejności, także posiłkowo, żądanie obniżenia kwoty tej grzywny.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH i Pilkington Italia SpA pokrywają 90 % własnych kosztów, a także całość kosztów poniesionych przez Komisję Europejską, która z kolei pokrywa 10 % kosztów poniesionych przez skarżące.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Hamas/Rada(Sprawa T-400/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Uzasadnienie faktyczne decyzji o zamrożeniu funduszy — Odwołanie do aktów terrorystycznych — Konieczność istnienia decyzji właściwej władzy w rozumieniu wspólnego stanowiska 2001/931 — Obowiązek uzasadnienia — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2015/C 056/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (Doha, Katar) (przedstawiciel: adwokat L. Glock)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo B. Driessen i R. Szostak, następnie B. Driessen i G. Étienne, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Konstantinidis i É. Cujo, następnie M. Konstantinidis i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Początkowo, żądanie stwierdzenia nieważności zawiadomienia Rady dla osób, grup i podmiotów umieszczonych w wykazie przewidzianym w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz. U. 2010, C 188, s. 13), decyzji Rady 2010/386/WPZiB z dnia 12 lipca 2010 r. aktualizującej wykaz osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz. U. L 178, s. 28) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r. wykonującego art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1285/2009 (Dz. U. L 178, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2010/386/WPZiB z dnia 12 lipca 2010 r., 2011/70/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r., 2011/430/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r., dotyczących aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, decyzji Rady 2011/872/WPZiB z dnia 22 grudnia 2011 r., 2012/333/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r., 2012/765/WPZiB z dnia 10 grudnia 2012 r., 2013/395/WPZiB z dnia 25 lipca 2013 r., 2014/72/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. i 2014/483/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r., dotyczących aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylenia decyzji, odpowiednio, 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 i 2014/72, w zakresie, w jakim dotyczą Hamasu oraz jego odłamu Hamas-Izz al-Din al-Kassem.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r., nr 83/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r., nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r., nr 1375/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r., nr 542/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r., nr 1169/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r., nr 714/2013 z dnia 25 lipca 2013 r., nr 125/2014 z dnia 10 lutego 2014 r. i nr 790/2014 z dnia 22 lipca 2014 r., dotyczących wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu

zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE), odpowiednio, nr 1285/2009, nr 610/2010, nr 83/2011, nr 687/2011, nr 1375/2011, nr 542/2012, nr 1169/2012, nr 714/2013 i nr 125/2014, w zakresie, w jakim dotyczą Hamasu oraz jego odłamu Hamas-Izz al-Din al-Kassem.

- 3) Skutki decyzji 2014/483 i rozporządzenia wykonawczego nr 790/2014 zostają utrzymane w mocy przez okres trzech miesięcy liczony od daty ogłoszenia niniejszego wyroku lub w razie wniesienia odwołania w terminie określonym w art. 56 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej do chwili wydania przez Trybunał orzeczenia w przedmiocie tego odwołania.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Hamas.
- 6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Si.mobil/Komisja

(Sprawa T-201/11) (¹)

**(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Słoweński rynek usług telefonii komórkowej —
Decyzja o odrzuceniu skargi do Komisji — Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa
członkowskiego — Brak interesu Unii Europejskiej)**

(2015/C 056/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d. (Lublana, Słowenia) (przedstawiciele: początkowo P. Alexiadis i E. Senda, solicitors, następnie P. Alexiadis, P. Figueroa Regueiro i A. Melihen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Giolito, B. Gencarelli i A. Biolan, a następnie C. Giolito i A. Biolan, pełnomocnicy)

Interwienenci popierający stronę pozwaną: Republika Słowenii (przedstawiciele: T. Mihelič Žitko i V. Klemenc, pełnomocnicy); oraz Telekom Slovenije d.d., dawniej Mobitel, telekomunikacijske storitve d.d. (Lublana, Słowenia) (przedstawiciele: J. Sladič i P. Sladič, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2011) 355 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2011 r. odrzucającej wniesioną do tej instytucji przez skarżącą skargę w przedmiocie naruszeń art. 102 TFUE, jakich miała się dopuścić Mobitel na detalicznym i hurtowym poziomie konkurencji na szeregu rynków telefonii komórkowej (sprawa COMP/39.707 – Si.mobil/Mobitel),

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d. pokrywa swe koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską i Telekom Slovenije d.d.
- 3) Republika Słowenii pokrywa swe koszty.

(¹) Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 8 stycznia 2015 r. – Club Hotel Loutraki i in./Komisja**(Sprawa T-58/13) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Eksploatacja urządzeń do wideoloterii — Udzielenie przez Republikę Grecką licencji wyłącznej — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Poważne trudności — Prawa procesowe zainteresowanych stron — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Korzyść — Łączna ocena zgłoszonych środków)

(2015/C 056/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Grecja); Vivere Entertainment AE (Ateny, Grecja); Theros International Gaming, Inc. (Patras, Grecja); Elliniko Casino Kerkyras (Ateny); Casino Rodos (Rodos, Grecja); Porto Carras AE (Alimos, Grecja); i Kazino Aigaiou AE (Syros, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Grecka (przedstawiciele: E.M. Mamouna i K. Boskovits, pełnomocnicy); i Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitor, adwokaci L. Van den Hende i M. Sánchez Rydelski, następnie adwokaci M. Petite i A. Tomtsis)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2012) 6777 final z dnia 3 października 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA 33 988 (2011/N) – Grecja – Zasady rozszerzenia przysługującego OPAP wyłącznego prawa eksploatacji trzynastu gier hazardowych i udzielenie wyłącznej licencji na eksploatację 35 000 urządzeń do wideoloterii na okres dziesięciu lat.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
- 3) Republika Grecka pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2014 r. – Lidl Stiftung/OHIM (Deluxe)**(Sprawa T-344/14) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Deluxe — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 056/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kefferpütz i A. Wrage)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 marca 2014 r. (sprawa R 1223/2013-1), dotyczącej rejestracji oznaczenia graficznego Deluxe jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2014 r. – Productos Derivados del Acero/Komisja

(Sprawa T-388/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Reprezentacja stron — Umorzenie postępowania)

(2015/C 056/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo M. Escuder Tella, F. Palau-Ramírez i J. Viciano Pastor, adwokaci, a następnie M. Escuder Tella i J. Viciano Pastor, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, F. Castilla Contreras i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności i zmiany decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji C (2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C (2011) 2269 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Productos Derivados del Acero, SA pokrywa własne koszty, a także te poniesione przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2014 r. – AQ/Parlament

(Sprawa T-168/11) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Naprawienie szkody poniesionej przez skarżącego w następstwie decyzji Parlamentu o odrzuceniu jego petycji — Wniosek o wszczęcie dochodzenia w przedmiocie podnoszonych nieprawidłowości w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka — Oczywista niedopuszczalność)

(2015/C 056/22)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: AQ (Żary, Polska) (przedstawiciel: P.K. Rosiak, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciel: K. Zejdová, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie zmierzająca do naprawienia szkody, którą skarżący miał ponieść w następstwie decyzji Parlamentu o odrzuceniu petycji o wszczęcie dochodzenia w przedmiocie podnoszonych nieprawidłowości w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) AQ zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.
- 3) Kwota z tytułu pomocy w zakresie kosztów postępowania pokryta przez kasę Sądu wynosi 1 653,36 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Alstom/Komisja

(Sprawa T-164/12) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Powództwo o odszkodowanie wniesione przed sądem krajowym — Wniosek o współpracę — Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Decyzja Komisji o przekazaniu dokumentów sądowi krajowemu — Cofnięcie wniosku — Cofnięcie decyzji — Umożnienie postępowania)

(2015/C 056/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois-Perret, Francja) (przedstawiciele: początkowo adwokat J. Derenne, N. Heaton, P. Chaplin i M. Farley, solicitors, następnie J. Derenne, N. Heaton i P. Chaplin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Antoniadis, N. Khan i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: National Grid Electricity Transmission plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Magnus, C. Bryant, E. Coulson, solicitors, J. Turner, D. Beard, QC i L. John, barrister)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji przekazanej skarżącej pismem dyrektora generalnego dyrekcji generalnej ds. konkurencji Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r., nr D/2012/006840 dotyczącej uwzględnienia wniosku o współpracę złożonego przez High Court of Justice (England & Wales) [sąd najwyższy (Anglia i Walia)] w zakresie dotyczącym ujawnienia informacji objętych, jak podniesiono, tajemnicą zawodową, zawartych w jej odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów w sprawie COMP/F/38.899 – Rozdzielnice z izolacją gazową.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty, wraz z kosztami poniesionymi w ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Talanton/Komisja(Sprawa T-165/13) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Umowy Pocemon i Perform zawarte w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) — Koszty podlegające subwencjonowaniu — Zwrot wypłaconych kwot — Sprawozdanie z audytu — Brak interesu prawnego — Interes polegający na stwierdzeniu — Niedopuszczalność]

(2015/C 056/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grecja) (przedstawiciele: M. Angelopoulos i K. Damis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i A. Sauka, pełnomocnicy, wspierani przez L. Athanassiou i G. Gerapetritisa, adwokatów)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 i 340 akapit pierwszy TFUE, mająca na celu stwierdzenie przez Sąd, po pierwsze, że odmowa uznania przez Komisję jako kosztów podlegających subwencjonowaniu pewnych kwot wypłaconych skarżącej z tytułu wykonania umów Perform i Pocemon stanowi naruszenie przez tę instytucję ciężących na niej obowiązków umownych i, po drugie, że nie ma potrzeby zwrotu części tych kwot, jak również odszkodowania w określonej przez Komisję wysokości.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon zostaje obciążona kosztami związanymi z postępowaniem, w tym także tymi związanymi z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2014 r. – Kinnarps/OHIM (MAKING LIFE BETTER AT WORK)(Sprawa T-697/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MAKING LIFE BETTER AT WORK — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście pozbawiona wszelkiej podstawy prawnej i w części oczywiście niedopuszczalna]

(2015/C 056/25)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Kinnarps AB (Kinnarp, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat M. Wahlin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Melander i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 października 2013 r. (sprawa R 2272/2012-2) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego MAKING LIFE BETTER AT WORK jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w części oddalona.
- 2) Kinnarps Ab zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 29.3.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2014 r. – Léon Van Parys/Komisja

(Sprawa T-171/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Unia celna — Pismo Komisji informujące o utrzymaniu zawieszenia terminu na podjęcie decyzji dotyczącej umorzenia należności celnych — Wniosek o wydanie orzeczenia deklaratywnego — Brak właściwości Sądu Brak interesu prawnego — Oczywista niedopuszczalność)

(2015/C 056/26)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Firma Léon Van Parys (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vlaemminck, B. Van Vooren i R. Verbeke)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, B.R. Killmann i M. van Beek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 24 stycznia 2014 r. informującego skarżącą o utrzymaniu zawieszenia terminu na podjęcie decyzji dotyczącej umorzenia należności celnych przewidzianego w art. 907 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), a z drugiej strony żądanie wydania orzeczenia deklaratywnego, stwierdzającego, że art. 909 rozporządzenia nr 2454/94 wywołał skutki względem skarżącej w następstwie wydania wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r., Firma Van Parys/Komisja (T-324/10, Zb. Orz., EU:T:2013:136).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Firma Léon Van Parys pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Vanbreda Risk & Benefits/Komisja**(Sprawa T-199/14 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług ubezpieczenia mienia i osób — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów)**

(2015/C 056/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Teerlinck i P. de Bandt)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i L. Cappelletti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, zmierzający w istocie do zawieszenia wykonania decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2014 r., w której odrzuciła ona ofertę złożoną przez skarżącą w ramach przetargu na zamówienie dotyczące ubezpieczenia mienia oraz osób i udzieliła tego zamówienia innej spółce.

Sentencja

- 1) Decyzja Komisji Europejskiej z dnia 30 stycznia 2014 r., w której odrzuciła ona ofertę złożoną przez Vanbreda Risk & Benefits w przetargu na zamówienie dotyczące ubezpieczenia mienia oraz osób i udzieliła tego zamówienia innej spółce, zostaje zawieszona w odniesieniu do udzielenia zamówienia na część nr 1.
- 2) Skutki decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2014 r. zostają utrzymane w mocy aż do upływu terminu do wniesienia odwołania od niniejszego postanowienia.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2014 r. – Mabrouk/Rada**(Sprawa T-277/14) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie funduszy — Skarga na bezczynność — Wniosek o udzielenie dostępu do dowodów przyjętych przez Radę przeciwko osobie fizycznej objętej tymi środkami — Dostęp udzielony przez Radę — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umorzenie postępowania)**

(2015/C 056/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele: adwokaci J. R. Farthouat, J.P. Mignard, N. Boulay i S. Crosby, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. De Elera i G. Étienne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga mająca na celu stwierdzenie beczynności Rady w zakresie, w jakim niezgodnie z prawem powstrzymała się od działania w następstwie wniosku skarżącego o uzyskanie dostępu do akt zawierających dowody, na których rada oparła się, by zarządzić zamrożenie jego aktywów w Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Christian Dior Couture/OHIM (przedstawienie powtarzającego się motywu z efektem żłobienia)

(Sprawa T-313/14) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Częściowa odmowa rejestracji — Częściowe cofnięcie zgłoszenia — Umorzenie postępowania)

(2015/C 056/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christian Dior Couture SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Sabatier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 marca 2014 r. (sprawa R 459/2013-4) dotyczącą zgłoszenia międzynarodowej rejestracji wskazującej Unię Europejską

Sentencja

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – CR/Parlament i Rada

(Sprawa T-342/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Zwrot nadpłaconych kwot — Zarzut niezgodności z prawem art. 85 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Pewność prawa — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2015/C 056/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CR (Malling, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot i E. Taneva, pełnomocnicy) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i A. Bisch, następnie M. Bauer i E. Rebasti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 12 marca 2014 r., Cr/Parlament, F-128/12, Zb.Orz.SP, EU:F:2014:38, mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *CR pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski w ramach w niniejszej instancji.*
- 3) *Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2014 r. – Quanzhou Wouxun Electronics/OHIM – Locura Digital (WOUXUN)

(Sprawa T-345/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Brak nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej — Oczywista niedopuszczalność)

(2015/C 056/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Quanzhou Wouxun Electronics Co. Ltd (Quanzhou, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci A. Sebastião i J. Pimenta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Locura Digital, SL (Granollers, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lutego 2014 r. (sprawa R 407/2013-4), dotyczącą rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego WOUXUN.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Quanzhou Wouxun Electronics Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 8 grudnia 2014 r. – STC/Komisja**(Sprawa T-355/14 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Budowa i konserwacja instalacji trójgeneracyjnej — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak fumus boni juris)**

(2015/C 056/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: STC SpA (Forlì, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Marelli i G. Delucca)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Cappelletti, L. Di Paolo i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Zasadniczo po pierwsze, wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2014 r. odrzucającej ofertę złożoną przez STC w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego JRC IPR 2013 C04 0031 OC na budowę instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową na placówce w Isprie (Włochy) Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) i powiązaną z tym konserwacją (Dz.U. 2013/S 137-237146), decyzji Komisji w sprawie udzielenia zamówienia publicznego CPL Concordia, oraz w drodze konsekwencji wszystkich innych kolejnych decyzji, a po drugie wniosek o zawieszenie wykonania decyzji odmownej Komisji w sprawie wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów, jak również środka tymczasowego pozwalającego na pełne korzystanie z prawa dostępu do dokumentów dotyczących postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Alsharghawi/Rada**(Sprawa T-532/14) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją w Libii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Niedopuszczalność)**

(2015/C 056/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Afryka Południowa) (przedstawiciel: adwokat É. Moutet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. L 58, s. 53) i decyzji Rady 2011/178/WPZiB z dnia 23 marca 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/137 (Dz.U. L 78, s. 24) w zakresie dotyczącym skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Bashir Saleh Bashir Alsharghawi zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – AF Steelcase/OHIM**(Sprawa T-652/14 R)****(Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Postępowanie przetargowe — Dostawa i montaż mebli oraz akcesoriów — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak fumus boni juris)****(2015/C 056/34)***Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: AF Steelcase, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) (przedstawiciele: N. Bambara i M. Paolacci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący w istocie zawieszenia wykonania decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 lipca 2014 r. odrzucającej ofertę złożoną przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego dotyczącego dostawy i montażu mebli oraz akcesoriów w budynkach OHIM.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja**(Sprawa T-796/14)****(2015/C 056/35)***Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenham)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za niedopuszczalną;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2014) 3142109 z dnia 24 września 2014 r. w zakresie, w jakim Komisja odmówiła w niej przyznania skarżącej pełnego dostępu do żądanych dokumentów, z wyjątkiem zawartych w nich zmienionych danych osobowych;
- nakazanie Komisji pokrycie kosztów postępowania poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares (2014)3142109 z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja odmówiła przyznania skarżącej pełnego dostępu do sześciu dokumentów wewnętrznych opracowanych w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych ⁽¹⁾ (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja nie dopełniła spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu – który odpowiedni wyjątek określony w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie przejrzystości”) zastosowała oraz w oparciu o jakie okoliczności i ustalenia faktyczne. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia poszczególnych powodów odmowy (ochrona postępowania sądowego, porady prawnej i procesu podejmowania decyzji) Komisja nie przedstawiła powodów, dla których ujawnienie żądanych dokumentów „w sposób konkretny i rzeczywisty” zagroziłoby jednemu z tych interesów. W szczególności Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie przytoczone dla każdej odnośnej odmowy dotyczyło „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „porady prawnej” lub „postępowania sądowego”. Wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji dotyczące ochrony „porady prawnej” zostały odrzucone przez orzecznictwo, a Komisja nie przedstawia żadnego konkretnego uzasadnienia wykazującego, dlaczego w tej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby ochronę porady prawnej. W odniesieniu do „postępowania sądowego” Komisja także nie wyjaśnia w sposób konkretny, dlaczego ujawnienie „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego”.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła obydwa akapity art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wyjaśniła, dlaczego ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby „proces podejmowania decyzji”. W odniesieniu do art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie przejrzystości Komisja nie zidentyfikowała „procesu podejmowania decyzji”, który mógłby wciąż być uznany za „trwający”, ani nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie mogłoby w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć proces podejmowania decyzji. W odniesieniu do drugiego akapitu tego przepisu Komisja nie wykazała, że żądane dokumenty były „opiniami” w rozumieniu tego akapitu, a a fortiori, że ryzyko, iż ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszy proces podejmowania decyzji, jest poważne w ścisłym znaczeniu tego akapitu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/EU z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. L 127, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja

(Sprawa T-800/14)

(2015/C 056/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaïm)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares (2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r. w zakresie, w jakim w decyzji tej odmówiono udzielenia skarżącemu pełnego dostępu do żądanych dokumentów z wyjątkiem jednakże zawartych w nim zmienionych danych osobowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares(2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r., w której Komisja odmówiła udzielenia pełnego dostępu do dziewięciu wewnętrznych dokumentów sporządzonych w kontekście prac przygotowawczych mających na celu przyjęcie dyrektywy 2014/40/EU dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów ⁽¹⁾ (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu i do każdej zmiany –, który rozpatrywany wyjątek od rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie publicznego dostępu do dokumentów”) zastosowała i na podstawie jakich okoliczności i względów faktycznych. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia swej odmowy względami ochrony postępowania sądowego i porady prawnej, Komisja nie wyjaśniła przyczyn, dla których ujawnienie żądanych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” każdy z tych interesów. Dokładniej Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie powołane w odniesieniu do każdej rozpatrywanej odmowy dotyczy „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego” lub „porady prawnej”. W odniesieniu do ochrony lub „porady prawnej” wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji zostały odrzucone w orzecznictwie, a Komisja nie przedstawiła żadnego konkretnego wyjaśnienia wskazującego powody, dla jakich w niniejszej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę porady prawnej. Co się tyczy „postępowania sądowego”, Komisja ponownie nie wyjaśniła konkretnie przyczyn, dla których ujawnienie naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę „postępowania sądowego”. Komisja nie dokonała tym bardziej dokładnej i konkretnej oceny tego, czy interes publiczny może uzasadniać ujawnienie żądanych dokumentów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, że rozpatrywane dokumenty/zmiany zawierają „opinie do wykorzystania wewnętrznego”, nie wyjaśniwszy, w jaki sposób ujawnienie tych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę procesu podejmowania decyzji przez tę instytucję oraz nie wyważywszy we właściwy sposób powołanego interesu w zestawieniu z nadrzędnym interesem publicznym, który uzasadnia ujawnienie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. 2014, L 127, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Tayto Group/OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Sprawa T-816/14)

(2015/C 056/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tayto Group Ltd (Craigavon, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Kunze, solicitor, i adwokat G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „REAL HAND COOKED” – zgłoszenie nr 9 062 688

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 842/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 64, 75, 76 i 83 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne/ Komisja

(Sprawa T-843/14)

(2015/C 056/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Niemcy) i Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F. Puel i E. Durand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej ze względu na postępowanie przed Sądem, które naruszyło wymogi związane z zachowaniem rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia;
- a w konsekwencji,
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty stosownego i pełnego odszkodowania za szkody majątkowe i niemajątkowe poniesione przez skarżące ze względu na bezprawne zachowanie Unii, odpowiadającego następującym kwotom, wraz z odsetkami wyrównawczymi i za zwłokę według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, powiększonej o dwa punkty procentowe, od daty wniesienia skargi:
 - 1 193 467 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku zapłaty dodatkowych odsetek ustawowych od nominalnej kwoty sankcji po upływie rozsądnego terminu;
 - 187 571 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku dodatkowych płatności w związku z gwarancją bankową po upływie rozsądnego terminu;

- 2 000 000 EUR z tytułu utraconych zysków lub strat poniesionych w wyniku „niepewności”, oraz
- 500 000 EUR z tytułu szkód niemajątkowych;
- tytułem ewentualnym, jeżeli zostanie uznane, że kwotę poniesionej szkody należy oszacować ponownie, zarządzenie zasięgnięcia opinii biegłego zgodnie z art. 65 lit. d), art. 66 § 1 i art. 70 regulaminu postępowania przed Sądem;
- w każdym wypadku obciążenie Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą jeden zarzut, a mianowicie naruszenie art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na zbyt długi czas postępowania przed Sądem, a tym samym naruszenie ich prawa podstawowego do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2014 r. – GHC/Komisja

(Sprawa T-847/14)

(2015/C 056/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH (Hamburg, Niemcy) (pełnomocnik: adwokat D. Lang)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 7920 z dnia 31 października 2014 r., a także przyznanej skarżącej na rok 2015 kwoty w odniesieniu do wprowadzania do obrotu częściowo fluoryzowanych węglowodorów w zakresie, w jakim ustalono zbyt niską wartość referencyjną dla skarżącej i przyznano jej zbyt niską kwotę za 2015 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie rozporządzenia (UE) nr 517/2014 ⁽¹⁾

- Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że strona pozwana ustaliła dla niej zbyt niską wartość referencyjną i przyznała jej zbyt niską kwotę za rok 2015. Twierdzi ona, że przy dokonywaniu obliczeń Komisja uwzględniła zmiany stanu zapasów w latach referencyjnych.
- Strona skarżąca utrzymuje, że brzmienie, geneza, systematyka oraz sens i cel rozporządzenia nr 517/2014 nie uzasadniają uwzględnienia zmiany stanu zapasów.
- W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że roczna zmiana stanu zapasów nie jest miarodajna dla ustalenia rzeczywiście wprowadzonych do obrotu ilości, w odniesieniu do importerów i eksporterów niebędących producentami, ale przeinacza wynik tego ustalenia na niekorzyść strony skarżącej.

2. Zarzut drugi: naruszenie zasady równości wyrażonej w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

- Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że została ona bezprawnie pokrzywdzona w efekcie uwzględnienia rocznej zmiany stanu zapasów w latach referencyjnych w odniesieniu do importerów, którzy pozbyli się swych zapasów w trakcie roku referencyjnego i nie przechowywali ich po zakończeniu danego roku referencyjnego.

- Ponadto strona skarżąca, jako importer, została też bezprawnie pokrzywdzona względem producentów, gdyż uwzględnienie zmiany rocznych zapasów pozwala producentom na prawidłowe określenie rzeczywistych ilości wprowadzonych do obrotu, podczas gdy w wypadku skarżącej ilości te są zniekształcone na jej niekorzyść.

3. Zarzut trzeci: naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE

- Strona skarżąca podnosi w tym miejscu między innymi, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów w zakresie obowiązku uzasadnienia, w szczególności dlatego, że nie wynika z niej, w jaki sposób uzyskano podane w odniesieniu do strony skarżącej wartości ton ekwiwalentu CO₂.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150, s. 195).

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2015 r. – SNCM/Komisja

(Sprawa T-1/15)

(2015/C 056/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marsylia, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F.-C. Laprèvote i C. Froitzheim)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 107 i 263 TFUE i art. 41 karty, decyzji C(2013) 7066 final z dnia 20 listopada 2013 r. w całości;
- stwierdzenie nieważności całości wskazanej decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że zbycie 75 % udziałów spółki SNCM po cenie ujemnej 158 mln EUR stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że podwyższenie kapitału o 8,75 mln EUR z objęciem akcji przez CGMF stanowi pomoc państwa;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim wskazano w niej, że kredyt na rachunku bieżącym w kwocie 38,5 mln EUR stanowi pomoc państwa;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji Komisji w zakresie, w jakim przeanalizowano w niej łącznie zgodność salda w wysokości 15,81 mln EUR, która to kwota została wypłacona tytułem pomocy na restrukturyzację w 2002 r., z całością środków z 2006 r.;
- jeszcze bardziej posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że sporne środki stanowią pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi w swej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/882/UE z dnia 20 listopada 2013 r. [notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 7066 final], w której Komisja stwierdziła, że po pierwsze, saldo zgłoszonej przez władze francuskie w dniu 18 lutego 2002 r. pomocy na restrukturyzację w kwocie 15,81 mln EUR, a po drugie, trzy środki wdrożone przez władze francuskie w 2006 r. na rzecz strony skarżącej, a mianowicie zbycie 75 % udziałów strony skarżącej po cenie ujemnej 158 mln EUR, podwyższenie kapitału o 8,75 mln EUR z objęciem akcji przez Compagnie générale maritime et financière i kredyt na rachunku bieżącym w kwocie 38,5 mln EUR, stanowią niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa, nakazując w konsekwencji jej odzyskanie.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i art. 266 TFUE, a także art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, polegającego na tym, że Komisja odmówiła rozszerzenia formalnego postępowania wyjaśniającego po stwierdzeniu nieważności części decyzji Komisji 2009/611/WE z dnia 8 lipca 2008 r.⁽¹⁾ wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2012 r. wydanym w sprawie T-565/08 Corsica Ferries France/Komisja⁽²⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, obowiązku uzasadnienia i zasady równego traktowania, a także naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, przez to, że Komisja uznała, iż ujemna cena zbycia stanowi pomoc państwa.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i oczywistego błędu w ocenie w efekcie uznania przez Komisję, że wkład kapitałowy w kwocie 8,75 mln EUR stanowi pomoc państwa.
4. Zarzut czwarty, podniesiony posiłkowo, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, polegającego na uznaniu przez Komisję, że środki pomocy na rzecz osoby w kwocie 38,5 mln EUR stanowią pomoc państwa.
5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie wskutek łącznego zbadania przez Komisję zgodności salda w wysokości 15,81 mln EUR, wypłaconego tytułem pomocy na restrukturyzację w 2002 r., z całością środków z 2006 r.
6. Zarzut szósty, podniesiony jeszcze bardziej posiłkowo, dotyczący oczywistych błędów w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia w efekcie uznania przez Komisję za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomocy na restrukturyzację wypłaconej w latach 2002 i 2006.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C 58/02 (ex N 118/02), jakie Francja przyznała na rzecz Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3182] (Dz.U. 2009, L 225, s. 180).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 11 września 2012 r. Corsica Ferries France/Komisja, T-565/08, Rec., EU:T:2012:415.

Postanowienie Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Alban Giacomo/Komisja

(Sprawa T-259/12)⁽¹⁾

(2015/C 056/41)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe/EMA

(Sprawa T-547/12)⁽¹⁾

(2015/C 056/42)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2014 r. – Makhoul/Rada**(Sprawa T-442/13) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/43)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2014 r. – Pfizer/Komisja i EMA**(Sprawa T-48/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/44)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – ENISA/Psarras**(Sprawa T-689/14 P) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/45)

Język postępowania: grecki

Prezes izby odwołań zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL